

UDENRIGSMINISTERIET

Spørgsmål fra Europaudvalget
til Udenrigsministeren af 25.
februar 2015.
EUV alm. del – spørgsmål 64
stillet efter ønske fra Pia
Adelsteen (DF)

Udenrigsministerens svar på spørgsmål nr. 64 ad EUV alm. del til udenrigsministeren af 26. januar 2015 vedr. direktiver der ændres til forordninger

Spørgsmål 64:

I forlængelse af svar på EUV alm. del - spørgsmål 43 bedes ministeren oversende udvalget konkrete eksempler fra de sidste 5 år på EU-forslag, hvor direktiver er blevet ændret til forordninger, og hvor dette ikke af regeringen er blevet betragtet som ”af større rækkevidde”, og hvor det derfor af regeringen er blevet vurderet, at det ikke har været nødvendigt at bede Europaudvalget om mandat.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Adelsteen (DF).

Svar:

Som angivet i svaret på spørgsmål 39 af 22. december 2014 og svaret på spørgsmål 43 af 26. januar 2015 er det aldrig retsaktstypen i sig selv (direktiv eller forordning), som er afgørende for, hvorvidt en sag forelægges til orientering eller forhandlingsoplæg for Europaudvalget.

Direktiver vil dog typisk blive forelagt Europaudvalget til forhandlingsoplæg, da de kræver Folketingets medvirken, når de skal implementeres i dansk lovgivning mv. Den hjemlige EU-procedure er netop bygget op, så den sikrer, at sager, der efterfølgende kræver Folketingets medvirken i form af lovgivning, er forelagt, inden den danske holdning fastlægges.

Forordninger kræver ikke efterfølgende Folketingets medvirken og forelægges for Europaudvalget til orientering, hvis de er væsentlige, og til forhandlingsoplæg, hvis de er af større rækkevidde. Det forhold, at et direktiv under forhandlingerne ændres til en forordning, giver ikke i sig selv anledning til en ændret vurdering af, hvorvidt den pågældende sag er af større rækkevidde.

Nedenfor er fem eksempler, hvor direktiver i perioden 2009-2014 er blevet ændret til forordninger uden, at regeringen har vurderet, at forslaget efter ændringen var af større rækkevidde:

- 1) Forslag til forordning om personlige værnemidler (KOM (2014) 186) erstatter, hvis det vedtages, direktiv 89/686/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om personlige værnemidler. Hensigten med at ændre direktivet til en forordning var at afhjælpe nogle af de vanskeligheder, der har været forbundet med

anvendelsen af det eksisterende direktiv, herunder forskellige tolkninger og holdninger til anvendelsesområdet, hvilket har medført retsusikkerhed og ulige konkurrencevilkår.

Sagen blev forelagt Europaudvalget til orientering af erhvervs- og vækstministeren d. 21. november 2014 i forbindelse med forelæggelsen af rådsmødet (konkurrenceevne) d. 4. december 2014, hvor punktet var på dagsordenen. Forslaget vurderes at være væsentligt, men ikke af større rækkevidde, idet forslaget har få lovgivningsmæssige konsekvenser, ingen væsentlige statsfinansielle konsekvenser, begrænsede samfundsøkonomiske konsekvenser samt indeholder få omstillingsomkostninger og langsigtede administrative lettelser for erhvervslivet.

- 2) Forslag til forordning om tovbaneanlæg (KOM (2014) 187) erstatter, hvis det vedtages, direktiv 2000/9/EF om tovbaneanlæg til personbefordring. Hensigten med at ændre direktivet til en forordning er at afhjælpe nogle af de vanskeligheder, der har været forbundet med anvendelsen af det eksisterende direktiv, herunder forskellige tolkninger og holdninger til anvendelsesområdet, hvilket har medført retsusikkerhed og ulige konkurrencevilkår.

Sagen blev forelagt Europaudvalget til orientering af erhvervs- og vækstministeren d. 21. november 2014 i forbindelse med forelæggelsen af rådsmødet (konkurrenceevne) d. 4. december 2014, hvor punktet var på dagsordenen. Forslaget vurderes at være væsentligt, men ikke af større rækkevidde, idet forslaget har få lovgivningsmæssige konsekvenser, ingen væsentlige statsfinansielle konsekvenser, begrænsede positive samfundsøkonomiske konsekvenser og indeholder få administrative lettelser for erhvervslivet.

- 3) Forordning (EU) 167/2013 om godkendelse og markedsovervågning af landbrugs- og skovbrugstraktorer erstatter direktiv 2003/37/EF om typegodkendelse af landbrugs- eller skovbrugstraktorer og af deres påhængskøretøjer og udskifteligt trukket materiel. Allerede eksisterende EU-lovgivning er blevet erstattet af ny lovgivning for at opnå bedre overensstemmelse med principperne for bedre lovgivning og forenkling. Sagen blev ikke vurderet at være af større rækkevidde, idet forslaget ikke har lovgivningsmæssige konsekvenser, ingen statsfinansielle konsekvenser samt har begrænsede positive samfundsøkonomiske konsekvenser og indeholder få administrative lettelser for erhvervslivet.
- 4) Forordning (EU) 168/2013 om godkendelse og markedsovervågning af to- og trehjulede køretøjer samt quadricykler erstatter direktiv 2002/24/EF om standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer. Sagen blev ikke vurderet at være af større rækkevidde, idet forslaget ikke har lovgivningsmæssige konsekvenser, statsfinansielle konsekvenser, har begrænsede positive samfundsøkonomiske konsekvenser og indeholder få administrative lettelser for erhvervslivet.

- 5) Forslag til forordning om zootekniske og genealogiske betingelser for handel med og import til Unionen af avlsdyr og reproduktionsmateriale KOM (2014) 5 sammenskriver et antal ældre direktiver til en forordning og tager sammen med forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 89/608/EØF, 90/425/EØF og 91/496/EØF for så vidt angår henvisninger til zooteknisk lovgivning KOM (2014) 4 sigte på at fjerne henvisninger til EU's zootekniske lovgivning i Rådets direktiv 89/608/EØF, 90/425/EØF og 91/496/EØF. De foreslåede ændringer er en direkte konsekvens af Kommissionens forslag til ny kontrolforordning KOM (2013) 265, med hvilken direktiv 89/608/EØF, 90/425/EØF og 91/496/EØF vil blive ophævet. Der er tale om et teknisk forslag mhp. at sikre, at der ikke opstår juridisk usikkerhed i perioden mellem at en ny forordning på det zootekniske område får virkning, og at de tre direktiver bliver ophævet. En vedtagelse af forslaget skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark og vurderes ikke at være af større rækkevidde. Sagen blev forelagt Europaudvalget til orientering af fødevareministeren d. 12. december 2014 i forbindelse med forelæggelsen af rådsmødet (landbrug og fiskeri) d. 15. - 16 december 2014, hvor punktet var på dagsordenen.